

OPINIONS

'PLOMAR' ARAFAT
Xavier Vinader

12

ESTAPÉ RESPON
Toni Cañís

13

SURREXIT DOMINUS VERE
Martí Domínguez

14

L'HONOR PERDUT DE L'OPEP
Jordi Zamora

15

ELS TESTOS I LES OLLES VÀNDALS
Josep Vicent Marquès

16

MONSIEUR BOVARY
Isabel-Clara Simó
ESCOLES PERILLOSES
Salvador Cot

17

IUGOSLÀVIA, DEU ANYS
Llibert Ferri
ONADA O TSUNAMI?
Enric Rimbau

18

ANTICLERICALS
Pau Viciano
EL NEGOCI DE LA SIDA
Miquel Ramon

19

LA 'BONA SOCIETAT'
Joan F. Mira

82

EL DNI

La polarització política al País Basc porta camí d'augmentar encara més durant la campanya electoral. Pel que s'ha vist en les últimes setmanes, els partits que van signar el pacte antiterrorista, PP i PSOE, han renunciat del tot a la moderació de plantejaments i miren d'arreplegar vots entre els sectors més espanyolistes, tot descartant d'entrada la possibilitat de captar adhesions entre els sectors socials que puguen tenir una mínima simpatia per la realitat nacional basca. En aquest sentit, per tant, l'estratègia de PP i PSOE és d'un nacionalisme més radical que mai i desacredita el seu discurs quan acusen de radicalisme els seus adversaris.

També desacredita, quan no contradiu —especialment en el cas dels socialistes—, l'estratègia que els mateixos partits tenen a Catalunya, a les Illes Balears o, fins i tot, al País Valencià. Mentre que el PP a Catalunya encara parla de tant en tant de "catalanisme modern" i coses similars —és a dir, com a mínim s'esforça—; mentre que de vegades el ministre mallorquí d'Aznar comet el lapsus de referir-se col·loquialment a "Espanya" quan, en realitat, vol dir "la península" —lapsus normal a Mallorca—; mentre que el mateix Zaplana s'atorga la representació del "nacionalisme moderat valencià", el PP de Mayor Oreja atia tant i tant el foc antibasc que el mateix Rodríguez Zapatero acaba tirant llenya al foc i exhibint en públic un DNI que hauria fet més bé de guardar-se a la cartera, com fa tothom.

Estem davant unes eleccions al Parlament basc o davant d'un referèndum sobre la independència del País Basc? Si el secretari general del PSOE creu que ha arribat l'hora de mostrar orgullós el seu DNI per a intentar guanyar les eleccions basques, què farà si es convoca un referèndum sobre la independència? Embolicar-se amb la bandera espanyola? Posar la foto de Joan Carles als mitings? Anar descalç des de la Puerta del Sol fins l'arbre de Gernika? El problema és que l'exhibició de Rodríguez Zapatero no es pot entendre només en clau electoral basca, encara que ell així ho pretenga. Anar pel món brandant el DNI com a símbol de llibertat i garantia de drets és, senzillament, ofensiu per als ciutadans als quals encara no se'ls respecten els drets i les llibertats col·lectius com a catalans, gallecs... o com a bascos.

Potser per a Rodríguez Zapatero això no té importància, però si, a més d'exhibir el DNI, se'l mira, veurà que l'únic idioma que utilitza és el castellà. Probablement, trobarà que és el més normal del món i ni s'imaginarà que hi puga haver ciutadans i ciutadanes que no volen el DNI en castellà, que el volen en la seua llengua, igualment com qualsevol altre document oficial que pretenga garantir-los drets i llibertats. Fins i tot, ni s'imaginarà que hi puga haver ciutadans i ciutadanes que no troben el DNI especialment interessant, ni motiu d'orgull, i que en tindrien prou amb el passaport europeu... també redactat en la seua llengua, és clar.

Per a Rodríguez Zapatero és més important guanyar les eleccions basques que totes aquestes històries, és evident. Però si s'haguera parat a pensar que probablement hi ha altres coses més importants que els resultats electorals, hauria comprès que actituds com les seues són les que provoquen, al capdavall, que els nacionalistes bascos acaben demanant un carnet basc i coses per l'estil. Ningú no sacralitzaria els papers i els documents fins aquests extrems si abans no s'haguera imposat a tothom una concepció d'estat unitària i unidireccional. Un estat que no sap canviar de segle i que ens ho està fent guar.

“Zapatero no s'imagina que hi ha ciutadans que no troben el DNI un motiu d'orgull, i que en tindrien prou amb el passaport... en la seua llengua”